

Війна роз'єднала далекими відстанями мільйони закоханих сердець, але ми не перестали любити.

23.12.22 р.

Поет-росомаха з 68 окремої егерської бригади Павло Вишебаба висловив у вірші “Як замовкнуть усі автомати...” те, що бринить у повітрі - наше бажання знову обійняти коханих, відчутти їхні дотики, вдихнути їхній запах, і таким чином зцілювати один одного.

Михайло Мелкумян написав музику до тексту, а співачка NICHKA виконала приспів, що перетворило трек на повноцінне зізнання в коханні між чоловіком та жінкою, фронтом і тилом, сміливістю та ніжністю.

Текст пісні:

Як замовкнуть усі автомати,
І розчуємо врешті весну,
Як же спрагло ми будем кохатись,
Щоби змити із себе війну!..
Розчинити її клятий запах
У солоному потові вдвох!..
Я по мушках, по зоряних мапах,
Вивчу всю, як створив тебе Бог!
Будуть дотики легшого легші,
Щоб сп'яніти від зволікань...
Спілкуватись знову, як вперше,
На забутій мові Таркань.
Щоб мурашило наші шкіри,
Щоб волосся підхоплював струм,
І у грудях прострілені діри
Затягалися безліччю струн...

Приспів:

І коли охолонуть гармати, |
Берегтиму я нашу весну, |
Буду ніжно тебе цілувати, |
Щоби змити із себе війну... | (2)

Хай згущається тиша над нами
І пронизує простір наскрізь,
Буду зцілювати губами
Твої очі збліднілі від сліз...
І коли охолонуть гармати,
Як же гаряче буде в ліжках!
До укусів тебе цілуватиму,

Щоби стирався із пам'яті жах,
Щоб твій стогін злякав порожнечу...
Я тебе перед втомленим сном
Обійматиму безкінечно,
А на ранок любитиму знов...
І якщо нас помилує фатум —
Пережити цю люту весну,
Як же спрагло ми будем кохатись,
Щоби змити із себе війну!..